

Indholdet af selve denne særlige Grundlov saa at sige Alt, hvad der fra Rigsdagens Majoritets Side ønskedes, og derved er i Virkeligheden denne Tilstand kommen tilveie uden noget Tryk, saaledes som ogsaa meget ofte er bleven udtalt af de Mænd, der netop toge Deel i Affattelsen af denne særlige Grundlov. Jeg troer derfor, at det ogsaa under disse Forhandlinger vilde være ret hensigtsmæssigt at vende Blikket hen paa, om ikke Grundloven, saaledes som den bliver efter det foreliggende Forslag om dens Indskrænkning, maa siges i høj Maade at fyldestgjøre de Fordringer og Ønsker, man kunde have til den særlige Grundlov, naar en særlig Grundlov overhovedet skal komme til Eksistens. Dette Sidste er jo en ganske anden Sag; thi derved komme vi ind paa Spørgsmaalet om en Krafttræden af den paatænkte eller hvilken som helst anden Fællesforsætning. Men medens jeg antager, at de Øtringer, som fremførtes af den ærede Landssthingsmand for 10de Kreds (Rehmann), maae have været fuldkommen beroligende for den ærede Landssthingsmand, der først havde Ordet idag (Wesfely), er det mig derimod klart, at de ikke kunne have været beroligende for de to andre Landssthingsmænd, som have udtalt sig. — Den ærede 4de Landssthingsmand for 2den Kreds (Kirch) har jo meget usorbeholdent og bestemt udtalt, at han slet ikke vilde, man skulde gaae den hele Veie, ad hvilken der nu i de sidste 2 til 3 Aar er arbejdet fremad; han har udtalt det kort og syndigt ved at sige, at dette Maskineri ikke kan gaae, at det Hele er et Korthuus. Det var vel stærke Ord om den hele Tingenes Tilstand, som nu er og som vil blive, men det er dog vistnok nødvendigt noget nærmere at begrunde, hvorfor dette Maskineri ikke skulde kunne gaae; og det havde i Særdeleshed været ønskeligt, om den ærede Landssthingsmand ved Siden deraf havde udtalt sin Formening om, hvorvidt han da troede, at Maskineriet virkelig kunde blive ved at gaae uden nogen Forandring, saaledes som det nu har maattet gaae i den senere Tid. Disse Betragtninger troer jeg nødvendigviis maae opstilles og helst overveies i Forveien, forinden saa stærke Domme angaaende den Tilstand,

som er eller vil komme, med nogen ret Føie kan udtales. Naar den ærede Landssthingsmand tillige yttrede, hvad der vel vilde see, dersom man gik ind paa at vedtage denne Grundlovsbestemmelse; og da, om jeg ikke horte feil, antydede, at Ministeriet muligen vilde indføre Absolutismen, saa maa jeg dog antage, at han ikke har sigtet til det nuværende Ministerium, og der kan altsaa ikke fra Ministeriets Side være Tale om at udtale sig imod en saadan Insinuation. Forsaavidt den ærede Landssthingsmand derimod kun tænkte paa Muligheden af, at noget Saadant kunde see, da skal jeg ikke modstige ham; men jeg troer, at det ved Siden deraf kunde være værd at lægge Mærke til, hvilken Tilstand vi vilde komme i, dersom man ikke antog Grundlovsforandringen, og om man da troer, at vi vare sikrede mod noget Saadant. Man kan have den fuldkomne Sikkerhed for, at det nuværende Ministerium ikke vil gaae nogen saadan Veie, men jeg troer tillige, at den ærede Rigsdagsmand ved at tænke sig ind i den Situation, hvori man vilde bringe Landet og H. S. Majestæt Kongen ved nu at forfaste Grundlovsforandringen, vil komme til at see, at der da maastee kunde være en heel Deel mere grundet Frygt for, at noget Saadant, som han antydede, kunde indtræde. Det er mig ligesaa klart, at det, som den ærede 2den Landssthingsmand for 10de Kreds (Rehmann) fremsatte, ingenlunde kunde være beroligende for den ærede 5te Landssthingsmand for 2den Kreds (B. Christensen); og jeg troer heller ingenlunde, at jeg skulde kunne bevæge ham til at stemme paa nogen anden Maade, end han allerede nu har antydet. Den ærede Rigsdagsmand stemmer jo paa en Maade slet ikke over denne Sag, men efter hans egne Øtringer skal hans Stemme her have en mere symbolisk Betydning, være et Tegns paa, i hvilken Grad han føler Harmen og Indignation imod det fremkomne Fællesforsætningsudkast. Jeg seer nu ikke rettere, end at der vil være rig Leilighed for den ærede Rigsdagsmand til at udtale sig saameget og saa stærkt mod dette Udcast, som han overhovedet maatte ønske, under de Forhandlinger, som vilde foresalde om Grundlovens Krafttræden;